17/02/2020

Η συγκλονιστική ιστορία Αγίου της Ρουμανίας από το σημερινό εορτολόγιο

/ Βίοι Αγίων

Σύμφωνα με το Ρουμανικό Εορτολόγιο, ο Άγιος Θεόδωρος έζησε στα τέλη του του τρίτου και στις αρχές του τέταρτου αιώνα. Γεννήθηκε στη Συρία και ήταν εξέχων στρατιώτης του ρωμαϊκού στρατού στη λεγεώνα του Τιρόν που αποτελείται από νέους στρατιώτες (εξ ου και το όνομα του Θόδωρου Τιρόν που φέρει ο άγιος) υπό την ηγεσία του στρατηγού Βίνγκα.

Ο άγιος ανήκε σε μια ομάδα 893 στρατιωτών από τους καλύτερους της λεγεώνας (η λεγεώνα αριθμούσε περισσότερους από 5.000 στρατιώτες) και αυτοί ονομάζονταν ισχυροί. Το φθινόπωρο του 304, η λεγεώνα μεταφέρθηκε από τη Συρία στην Αμαζία, την πρωτεύουσα του Πόντου, μια πόλη που βρίσκεται 85 χιλιόμετρα από τη Μαύρη Θάλασσα.

Λίγο καιρό μετά την εγκατάστασή της στην Αμασσία, η λεγεώνα έλαβε εντολή να κάνουν όλοι οι στρατιώτες μια θυσία στη θεά Cibela. Το παγανιστικό τελετουργικό ήταν επίσης ένας τρόπος επαλήθευσης της πίστης των στρατιωτών καθώς ο αυτοκράτορας ήθελε να μάθει την έκταση στην οποία ο χριστιανισμός είχε εισέλθει στον στρατό.

Σε μια μεγάλη γιορτή του παγανισμού η λεγεώνα πήγε στο ναό στη μέση του φρουρίου. Ο Άγιος Θεόδωρος Τίρον ομολόγησε ότι ήταν χριστιανός μπροστά από τον διοικητή Vringa. Αυτός του συνέστησε να εγκαταλείψει την πίστη στον Χριστό

και να θυσιάσει στα είδωλα. Για να πάρει μια απόφαση, ο άγιος έλαβε κάποιο χρόνο να σκεφτεί. Εκείνη τη νύχτα ο Άγιος Θεόδωρος έβαλε φωτιά στο ναό της θεάς Cibele. Τότε τον έσυραν στον κυβερνήτη Puplie.

Έμεινε σταθερός στην πίστη και συνεπώς κάηκε. Μετά τη μετάβασή του στον Κύριο, τιμήθηκε όλο και περισσότερο από τα πολλά θαύματα που έγιναν στον τάφο του και από τις εκκλησίες που χτίστηκαν στο όνομά του.

Η Ευσεβία, χριστιανή από την Ευχάϊτα αγόρασε τα λείψανα του Αγίου και τα πήρε στην πατρίδα της. Τον 12ο αιώνα, τα λείψανα του Μεγάλου Μάρτυρα Θεόδωρου Τιρόν μετακινήθηκαν από την Ευχάϊτα στο Μπρίντιζι, στην Ιταλία.

Επίσης σήμερα η Εκκλησία της Ρουμανίας τιμά την **Αγία Μαρία** , την αδελφή του Αγίου Αποστόλου Φιλίππου και των **Αγίων Αυτοκράτορα Μαρτσιάν και Πουλχερία** .